

Le meurtre d'Ouria: une profanation du nom divin

שמואל ב פרק יב

(יג) וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל נָתָן חֲטָאתִי לִיקָן וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל דָּוִד גַּם יָקָן הָעֶבֶר חֲטָאתְךָ לֹא תָמוּת:

(יד) אָפֶס כִּי נֶאֱצַץ נֶאֱצַתְּ אֶת אִיְיָ יָקָן וְכָּךְ בַּדָּבָר הַזֶּה גַּם הֵבֵן הַיְלֹוֹד לְךָ מוֹת יָמוּת:

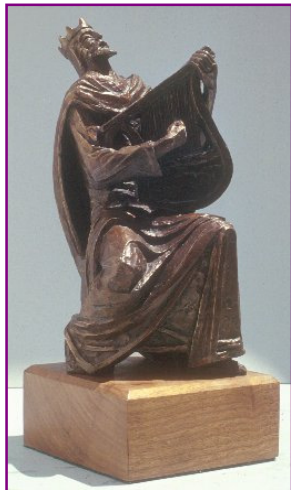
□ רד"ק שמואל ב פרק יב פסוק יד

את אויבי ה' - ר"ל מכנה את ה' ויונתן פירשו כמשמעו ארי מפתח פתחתא פומא דסנאי עמא ה' כלומר שנתת פתחון פה לשונאי ישראל שנעשה בישראל דבר רע כזה:

□ מצודת דוד שמואל ב פרק יב פסוק יד

אפס וגו' - ר"ל אבל בדבר הזה דבת שבע חללת את השם וגרמת שאויבי ה' הרשעים ינאצו נאצות גדולות בלמדם ממך ולזה תקבל עליו גמול משלם וכן הבן הילוד ימות כי ראוי הוא לגמול המעשה:

זוהר כרך ב (שמות) פרשת משפטים דף קז עמוד א

Le roi David, Naomi Spier

ומה היא חובה דחב (אלא) לקודשא בריך הוא בלחודוי ולא לאחרא, דקטל לאוריה בחרב בני עמון ולא קטליה איהו בשעתא דאמר ליה ואדני יואב דהא דוד הוה רבון עליה (ועל יואב) וקרא אוכח דכתיב (שם ב כג) ואלה שמות הגבורים אשר לדוד ולא אשר ליואב ולא קטליה ההיא שעתא וקטליה בחרב בני עמון, וקרא אמר ולא נמצא אתו דבר (מ"א טו) רק בדבר אוריה החתי, רק למעוטי קא אתי בדבר אוריה ולא באוריה, וקודשא בריך הוא אמר ואותו הרגת בחרב בני עמון וכל חרב בני עמון הוה חקיק ביה חויא עקים דיוקנא דדרקון ואיהו ע"ז דלהון, אמר קודשא בריך הוא יהבת חילא לההוא שקוץ (ד"א דכיון דחרב בני עמון אתגבר ההיא שעתא על אוריה כמה תוקפא תקיף ההוא חויא עקימא) בגין דבשעתא דקטלו בני עמון לאוריה וסגיאין מבני ישראל עמיה ואתגבר בההיא שעתא חרב בני עמון כמה תקפא אתתקף ההיא ע"ז שקוץ,

Samuel II, chapitre 12

13) David dit à Nathan : «J'ai péché envers le Seigneur !» Nathan répondit à David : «L'Eternel a effacé ta faute; tu ne mourras pas.

14) **Mais**, comme tu as par ce péché, induit en blasphème **les ennemis de l'Eternel**, l'enfant qui t'est né doit mourir.»

■ Commentaire du Radak sur le verset 14

Les ennemis de l'Eternel: (...) et Yonathan l'explique selon le sens simple : un lion qui a ouvert la bouche des ennemis de l'Eternel, c'est-à-dire que tu as donné un prétexte aux ennemis d'Israël pour accomplir ce méfait.

■ Commentaire du Metsoudat David sur le verset 14

Mais: cela veut dire : mais par l'histoire de Bat Shéva, tu as profané le nom divin et tu as provoqué que les ennemis de Dieu l'apprennent de toi. Pour cela, tu dois en payer le prix et le fils qui est né doit aussi mourir car plus rien ne doit rester de cette histoire.

Zohar, tome II, section Michpatim, page 107A

Alors, envers qui David a-t-il fauté ? Seulement envers le Saint béni soit-Il et personne d'autre, en faisant tuer Ouria par le glaive des Ammonites et non en son temps (car il était réellement coupable de lèse-majesté, comme cela est prouvé par le Talmud). Et sur chaque épée des Ammonites était gravée l'image de Darkon, leur idole. Donc quand le glaive des Ammonites vainquit celui d'Ouria, quelque part cela renforça leur idolâtrie.